

Sag anlagt den 23. juli 2012 — ING Groep mod Kommissionen**(Sag T-332/12)**

(2012/C 287/65)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: ING Groep NV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne O. Brouwer, J. Blockx og N. Lorjé)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 3150 endelig af 11. maj 2012, statsstøtte SA.28.855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 og ex N 528/2008) — Nederlandene ING — Omstruktureringsstøtte.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Med første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og retten til at blive hørt ved ikke at høre den nederlandske stat og ING for så vidt angår de faktiske omstændigheder samt Kommissionens synspunkter og antagelser, som var relevante for dens konklusion om, at ændringen til betingelserne for tier 1-kernekapitalindskuddet udgjorde statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 2) Med andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende det markedsøkonomiske invest princip (»MEIP») og undlod at give en tilstrækkelig begrundelse ved kvalificeringen af ændringen af tier 1-kernekapitalindskuddet som statsstøtte og som en skærpene omstændighed i forbindelse med sin vurdering af de kompenserende foranstaltninger.

3) Med tredje anbringende gøres det gældende, at sagsøgte har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og princippet om god forvaltningsskik og proportionalitets-, retssikkerheds-, og ligebehandlingsprincippet samt begrundelsespligten ved at undlade at tage højde for støttebeløbet ved vurderingen af de kompenserende foranstaltninger, og ved at foretage en urigtig beregning af det relative støttebeløb og de omstændigheder, hvorunder støtten blev tildelt, ved vurderingen af de af de kompenserende foranstaltninger.

4) Med fjerde anbringende gøres det gældende, at sagsøgte har tilsidesat artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF, princippet om god forvaltningsskik og proportionalitetsprincippet samt begrundelsespligten ved at gøre forbuddet mod prisføreskab retligt bindende for ING.

Sag anlagt den 19. juli 2012 — T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen**(Sag T-335/12)**

(2012/C 287/66)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: T&L Sugars Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugal) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Europæiske Union ved Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Den i denne sag nedlagte påstand om annullation i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF og/eller ulovlighedsindsigelse i henhold til artikel 277 TEUF vedrørende forordning nr. 367/2012, forordning nr. 397/2012, forordning nr. 356/2012, forordning nr. 382/12, forordning nr. 444/2011 og forordning nr. 485/2012 antages til realitetsbehandling og tages til følge.

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 367/2012 af 27. april 2012 om nødvendige foranstaltninger med hensyn til at bringe yderligere mængder af sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2011/12 (EUT L 116, s. 12) annulleres.

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 397/2012 af 8. maj 2012 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for indgivelse af ansøgninger for supplerende disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2011/12 (EUT L 123, s. 35) annulleres.
 - Gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT L 318, s. 4), som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 356/2012 for så vidt angår fristerne for indgivelse af bud til den anden og følgende dellicitationer i produktionsåret 2011/12 for import af sukker til nedsat toldsats (EUT L 113, s. 4), annulleres.
 - Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 382/2012 af 3. maj 2012 om den minimumstold for sukker, der skal fastsættes for den femte dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT L 119, s. 41) annulleres.
 - Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 444/2012 af 24. maj 2012 om den minimumstold for sukker, der skal fastsættes for den sjette dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT L 135, s. 61) annulleres.
 - Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/2012 af 7. juni 2012 om den minimumstold for sukker, der skal fastsættes for den syvende dellicitation inden for rammerne af den licitation, der blev indledt ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2011 (EUT L 148, s. 24) annulleres.
 - Subsidiært fastslås, (i) at ulovlighedsindsigelsen mod artikel 186, litra a), og artikel 187 i forordning nr. 1234/2007⁽¹⁾ antages til realitetsbehandling og tages til følge, og disse bestemmelser kendes ulovlige samt at de anfægtede forordninger, der direkte eller indirekte er udstedt med hjemmel i disse bestemmelser, annulleres, og ii) at ulovlighedsindsigelsen mod forordning nr. 367/2012 og forordning nr. 1239/2011, som ændret ved forordning nr. 356/2012, antages til realitetsbehandling og tages til følge.
 - EU, der er repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af sine retlige forpligtelser og størrelsen af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt i perioden fra den 30. januar 2012 til den 24. juni 2012, fastsættes til 75 051 236 EUR samt de øvrige tab, sagsøgerne har lidt efter dette tidspunkt, eller til et andet beløb, som afspejler det tab, som sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere godtgjort af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til fremtidige tab.
 - Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling faktisk finder sted.
 - Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter**
- Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat otte anbringender.
- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet forordning nr. 367/2012 på den ene side fastsætter en fast overskudsafgift på 211 EUR pr. ton, der finder generel anvendelse — dvs. mindre end det halve af de sædvanlige 500 EUR pr. ton — som gælder for en specifik mængde (250.000 ton) af sukker, kun fordelt ligeligt mellem ansøgere, der er sukkerroeforarbejdningsvirksomheder. På den anden side fastsætter forordning nr. 1239/2011, som ændret ved forordning nr. 356/2012, en ukendt og uforudsigelig toldsats, som kun gælder for auktionsvindere (der kan være rørsukkerrefinaderier, sukkerroeforarbejdningsvirksomheder eller tredje-mænd), og på et ikke nærmere angivet samlet beløb. Toldsatsen blev senest fastsat til 312,60 EUR pr. ton, dvs. næsten 50 % mere end overskudsafgiften for sukkerroeforarbejdningsvirksomheder. Kontrasten mellem disse to foranstaltninger kan ikke være mere markant.
- Tværtimod udgør alle elementerne i foranstaltningerne en forskelsbehandling af rørsukkerrefinaderier til fordel for sukkerroeforarbejdningsvirksomheder.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af forordning nr. 1234/2007 og manglende retligt grundlag, idet Kommissionen med hensyn til forordning nr. 367/2012 ikke har nogen som helst beføjelse til at forøge kvoter og derimod skal opkræve høje, afskrækkende afgifter på frigivelse af sukker uden for kvoten på EU-markedet. Med hensyn til skatteauktionerne har Kommissionen åbenbart ikke nogen beføjelse til at vedtage denne type foranstaltning, som aldrig har været forudset i den grundlæggende lovgivning.
 - 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet Kommissionen har skabt et system, hvorefter toldafgifter ikke er forudsigelige og fastlagt ved en konsekvent anvendelse af objektive kriterier, men snarere bestemmes af en subjektiv vilje til at foretage betaling (endog af aktører, der er genstand for en række meget forskellige former for belastninger og incitamentter i den henseende) uden en reel forbindelse med de faktiske produkter, der importeres.

- 4) Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionen let kunne have vedtaget mindre indgribende foranstaltninger for at håndtere forsyningsknapheden, som ikke udelukkende var til skade for importerende raffinaderier.
- 5) Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af berettigede forventninger, idet sagsøgerne havde en berettiget forventning om, at Kommissionen ville bruge de disponible værktøjer i forordning nr. 1234/2007 for at genoprette adgangen til rått rørsukker, til raffinering. Sagsøgerne havde også en berettiget forventning om, at Kommissionen ville bevare balancen mellem importerende raffinaderier og indenlandske sukkerproducenter.
- 6) Sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om omhu, grundighed og god forvaltningsskik, idet de af Kommissionen truffne foranstaltninger var åbenbart uforholdsmæssige på grund af forsyningsknapheden. Kommissionen burde have lettet importrestriktionerne for rørsukker-raffinaderier. I stedet forøgede Kommissionen den hjemlige produktion og underlagde adgangen til yderligere import skatter af pønål og uforudsigelig karakter.
- 7) Syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 39 TEUF, idet Kommissionen ikke har opfyldt to af målene i denne traktatbestemmelse.
- 8) Ottende anbringende vedrører tilsidesættelse af Kommissionens forordning nr. 1006/2011⁽²⁾, idet de afgifter, der gælder for hvidt sukker, kun ligger lige over dem for rått sukker, idet forskellen er på omkring 30 EUR pr. ton. Dette er i klar modsætning til forskellen på 80 EUR mellem standardimportafgiften for raffineret sukker (419 EUR) og råsukker til raffinering (339 EUR), der er fastsat i Kommissionens forordning nr. 1006/2011.

Til støtte for erstatningspåstanden gør sagsøgerne endvidere gældende, at Kommissionen groft og åbenbart har overskredet grænserne for det skøn, den er tillagt ved forordning nr. 1234/2007, som følge af dens passivitet og uhensigtsmæssige handlinger. Desuden udgør Kommissionens undladelse af at træffe passende foranstaltninger en klar tilsidesættelse af en retsregel, »som har til formål at tillægge borgerne rettigheder«. Kommissionen har især tilsidesat retssikkerhedsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om pligt til at udvise omhu, grundighed og om god forvaltningsskik, der er generelle EU-principper.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter., EUT L 299, s. 1.

(²) Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27.9.2011 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, EUT L 282, s. 1.

Sag anlagt den 1. august 2012 — Klizli mod Rådet

(Sag T-336/12)

(2012/C 287/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yousef Klizli (Damaskus, Syrien) (ved advokat Z. Garkova-Lyutskanova)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/256/FUSP af 14. maj 2012 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2011/782/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 126, s. 9) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 410/2012 af 14. maj 2012 om gennemførelse af artikel 32, stk. 1, i forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 126, s. 3) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1) Første anbringende om

- at sagsøgeren fejlagtigt er blevet opført på listerne som en person, der støtter regimet økonomisk.

2) Andet anbringende om

- at de anfægtede rådsretsakter er vedtaget uden hjemmel, og at de tilsidesætter begrundelsespligten, retten til kontradiktion, retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og ejendomsretten, ligesom de tilsidesætter proportionalitetsprincippet og skader sagsøgerens gode navn.